

2796/2000, 3 artiklan 1 kohtaa ja 13 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että elintarvikkeen nimitystä, joka sisältää maantieteellisen viittauksen ja jonka rekisteröimistä asetuksessa N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2796/2000, tarkoitetuksi suojatuksi alkuperänimitykseksi tai suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi on haettu, ei tule katsoa yleisnimeksi odottaessa sitä, että kansalliset viranomaiset mahdollisesti toimittavat rekisteröintihakemuksen komissiolle. Nimityksen ei voida olettaa olevan luonteeltaan yleisnimi asetuksessa N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2796/2000, tarkoitettuna tavalla niin kauan kuin komissio ei ole lausunut nimityksen rekisteröintihakemuksesta ja tarpeen vaatiessa hylännyt hakemusta sillä erityisellä perusteella, että mainitusta nimityksestä on tullut yleisnimi.

- 2) Asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2796/2000, 3 artiklan 1 kohtaa ja 13 artiklan 3 kohtaa on tulkittava suhteessa myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.3.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY 2 artiklaan siten, että elintarvikkeen nimitystä, joka viittaa paikkaan mutta jota ei ole rekisteröity suojatuksi alkuperänimitykseksi tai suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi, voidaan laillisesti käyttää sillä edellytyksellä, että tällä tavoin nimetyn tuotteen merkinnät eivät johda harhaan tavanomaisesti valistunutta sekä kohtuullisen tarkkaa-vaista ja huolellista keskivertokuluttajaa. Sen arvioimiseksi, onko asia näin, kansalliset tuomioistuimet voivat ottaa huomioon nimityksen käytön ajallisen keston. Sitä vastoin mahdollinen valmistajan tai vähittäismyyjän vilpittömyys ei ole merkityksellinen tältä osin.

(¹) EUVL C 51, 23.2.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-457/07) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 ja EY 30 artikla — Rakennusalan tuotteet — Kansallinen hyväksymismenettely — Muissa jäsenvaltioissa annettujen vastaavuustodistusten huomioon ottamatta jättäminen — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti — EY 228 artikla — Oikeudenkäynnin kohde — Oikeudenkäynnin kohteen määrittäminen oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä — Kohteen myöhempi laajentaminen — Laajentamista ei voida hyväksyä)

(2009/C 267/20)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja P. Andrade)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inês Fernandes, avustajinaan advogado N. Ruiz ja advogado C. Farinhas)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 228 artikla — Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-432/03 10.11.2005 antaman tuomion täytäntöönpanon laiminlyönti — Uhkasakon vahvistamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 297, 8.12.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.9.2009 (Handelsgericht Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Budejovicky Budvar National Corporation v. Rudolf Ammersin GmbH

(Asia C-478/07) (¹)

(Jäsenvaltioiden väliset kahdenväliset sopimukset — Tietystä jäsenvaltiosta peräisin olevan maantieteellisen lähtöisyysmerkinnän suoja toisessa jäsenvaltiossa — Nimitys ”Bud” — Tavaramerkin American Bud käyttö — EY 28 ja EY 30 artikla — Asetus (EY) N:o 510/2006 — Maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä koskeva yhteisön suojajärjestelmä — Tšekin tasavallan liittyminen — Siirtymätoimenpiteet — Asetus (EY) N:o 918/2004 — Yhteisön järjestelmän soveltamisala — Tyhjentävä vaikutus)

(2009/C 267/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Handelsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Budejovický Budvar, národní podnik

Vastaaja: Rudolf Ammersin GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Handelsgericht Wien — EY 28 ja EY 30 artiklan, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevasta siirtymäsäännöksistä Tšekin, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi 29.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 918/2004 (EYVL L 163, s. 88) ja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 (EYVL L 93, s. 12) tulkinta — Nimitys, joka ei ole alkuperävaltiossa sijaitsevan paikan tai alueen nimi ja joka

saa tuossa jäsenvaltiossa suojaa kvalifioituna maantieteellisenä merkintänä ja myös tavaramerkkinä — Asiassa C-216/01, Budějovický Budvar, 18.11.2003 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa asetetut edellytykset, joilla tuollaisen nimityksen suojaaminen maantieteellisenä merkintänä voi olla yhteensoveltuva EY 28 artiklan kanssa — Sen seikan, että tuollaista nimitystä ei ole rekisteröity yhteisön tasolla, vaikutus olemassa olevan kansallisen suojan tai kahdenvälisellä sopimuksella toisessa jäsenvaltiossa taatun suojan voimassa pitämiseen

Tuomiolauselmä

1) Asiassa C-216/01, Budějovický Budvar, 18.11.2003 annetun tuomion 101 kohdasta seuraa, että

— sen määrittämiseksi, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan nimityksen kaltaista nimitystä pitää tavanomaisena ja välillisenä maantieteellisenä lähtöisyysmerkintänä, jonka suojaamista pääasiassa kyseessä olevien kahdenvälisten sopimusten nojalla voidaan pitää perusteltuna EY 30 artiklassa määrittyjen kriteerien perusteella, kansallisen tuomioistuimen on tutkittava, onko Tšekin tasavallassa vallitsevien tosiseikkojen ja käsitysten mukaan kyseinen nimitys, joka ei sinänsä ole maantieteellinen nimi, kuitenkin omiaan ainakin ilmaisemaan kuluttajalle, että sillä varustettu tuote on lähtöisin tietyltä alueelta tai tietyistä paikasta, joka sijaitsee tämän jäsenvaltion alueella;

— kansallisen tuomioistuimen on lisäksi varmistuttava — kuten kyseisessä asiassa annetun tuomion 99 kohdassa todetaan — jälleen Tšekin tasavallassa vallitsevien tosiseikkojen ja käsitysten mukaan siitä, ettei pääasiassa kyseessä olevasta nimityksestä ole kyseisten kahdenvälisten sopimusten voimaantuloajankohtana tai tätä myöhäisempänä ajankohtana tullut alkuperävaltiossa yleisnimen kaltaista, sillä yhteisöjen tuomioistuin on jo saman tuomion 99 ja 100 kohdassa todennut, että mainituilla sopimuksilla perustetun suojajärjestelmän tavoitteen voidaan katsoa liittyvän EY 30 artiklassa tarkoitettuun teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojelemiseen;

— kun yhteisö ei ole antanut kyseessä olevaa alaa koskevia säännöksiä, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista kansallisen oikeuden mukaisesti, onko teetettävä Tšekin tasavallassa vallitsevia tosiseikkoja ja käsityksiä valottava mielipidetutkimus sen selvittämiseksi, voidaanko pääasiassa kyseessä olevaa nimitystä Bud pitää tavanomaisena ja välillisenä maantieteellisenä lähtöisyysmerkintänä, ja sen varmistamiseksi, ettei siitä ole tullut tässä jäsenvaltiossa yleisnimen kaltaista. Jos kansallinen tuomioistuin katsoo tällaisen mielipidemittauksen teettämisen välttämättömäksi, sen tehtävänä on määrittää samaten kansallisen oikeuden mukaisesti tätä varten se kuluttajien prosentuaalinen osuus, jota on pidettävä riittävän merkittävänä, ja

— EY 30 artiklassa ei aseteta nimityksen alkuperäjäsenvaltiossa tapahtuvan käytön laadulle ja kestolle konkreettisia vaatimuksia, jotta nimityksen suoja voidaan perustella tämän artiklan perusteella. Kansallisen tuomioistuimen on ratkaistava kansallisen oikeuden ja erityisesti kyseisillä kahdenvälisillä sopimuksilla perustetun suojajärjestelmän perusteella, sovelletaanko pääasiassa tällaisia vaatimuksia.

2) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006 säädetyllä yhteisön suojajärjestelmällä tyhjentävä vaikutus niin, että asetus estää pääasiassa kyseessä olevien kahdenvälisten sopimusten kaltaisissa kahta jäsenvaltiota sitovissa sopimuksissa säädetyllä sellaisen suojajärjestelmän soveltamisen, jossa annetaan jäsenvaltion oikeuden mukaisesti alkuperänimitykseksi tunnustetulle nimitykselle suoja toisessa jäsenvaltiossa, jossa tällaista suojaa tosiasiallisesti vaaditaan, kun tämän alkuperänimityksen rekisteröintiä ei ole haettu kyseisen aseituksen mukaisesti.

(¹) EUVL C 22, 26.1.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Koninklijke FrieslandCampina NV, aikaisemmin Koninklijke Friesland Foods NV, aikaisemmin Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Asia C-519/07 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Alankomaiden toteuttama verojärjestelmä kansainvälisen rahoitustoiminnan tukemiseksi — Päätös N:o 2003/515/EY — Soveltumattomuus yhteis-markkinoille — Siirtymäsäännös — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — Luottamuksensuojan periaate — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2009/C 267/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja S. Noë)

Valittajan vastapuoli: Koninklijke FrieslandCampina NV, aikaisemmin Koninklijke Friesland Foods NV, aikaisemmin Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (edustajat: asianajajat E. Pijnacker Hordijk ja W. Geursen)